

April 2017

NOTAT

Betydningen af midlertidige afgørelser om tab af erhvervsevne i arbejdsskadesager i forhold til retten til sygedagpenge

Dette notat beskriver betydningen af midlertidige afgørelser i arbejdsskadesager i forhold til retten til sygedagpenge.

Endelige og midlertidige afgørelser

Hvis en borger er udsat for en ulykke eller pådrager sig en sygdom, der kan anerkendes som en arbejdsskade, kan borgeren have ret til erstatning for tabt erhvervsevne. Erstatning for tabt erhvervsevne dækker en evt. nedgang i lønindtægten, der skyldes arbejdsskaden. Der kan træffes en afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når der er en afklaring af tilskadekomnes helbreds- og erhvervsmæssige situation, og derved grundlag for at skønne over tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder.

Der kan ikke træffes afgørelse om tab af erhvervsevne, før tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er endelig afklaret. Når det er tilfældet, kan der træffes en **endelig afgørelse**.

Hvis tilskadekomnes situation på arbejdsmarkedet derimod er uafklaret, eller en endelig afklaring vil tage lang tid, er der mulighed for at træffe en **midlertidig afgørelse** med revision.

At den erhvervsmæssige situation er uafklaret kan fx være, hvis tilskadekomne har fået et midlertidigt fleksjob, modtager dagpenge eller sygedagpenge, eller er under uddannelse/revalidering. Hvis det i den situation alligevel kan dokumenteres, at der er en varig funktionsbegrænsning, der sandsynliggør, at tilskadekomne ikke længe vil kunne oppebære den samme indtjening ved arbejde som før skaden, kan der træffes en midlertidig afgørelse om en løbende ydelse.

Hvis tilskadekomne er helt uafklaret og helt særlige omstændigheder indebærer, at det ikke er muligt at lave en vurdering af pågældendes indtjeningsevne efter skaden, kan erhvervsevnetabet fastsættes til mindre end 15 procent, og dermed uden erstatning, som en midlertidig afgørelse med revision. Langt de fleste midlertidige afgørelser om tab af erhvervsevne indebærer dog, at tilskadekomne modtager en løbende månedlig erstatning.

Retten til sygedagpenge

Sygedagpenge er en kortidsydelse, og udbetalingen ophører som udgangspunkt ved revurderingen efter 22 ugers sygemelding indenfor de ni forudgående kalendermåneder. Sygedagpengeudbetalingen kan dog forlænges, hvis den sygemeldte opfylder én af syv forlængelsesregler.

Er der rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, kan sygedagpenge fortsat udbetales, under forudsætning af, at de almindelige betingelser for at modtage sygedagpenge - herunder betingelsen om uarbejdsdygtighed på grund af sygdommen og betingelsen om, at den sygemeldte aktivt medvirker i opfølgningen - er opfyldt.

Udbetalingen af sygedagpenge kan efter denne forlængelsesregel fortsætte, indtil Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har truffet afgørelse om erhvervsevnetab. Det er uden betydning, om afgørelsen om erhvervsevnetaberstatning er endelig, eller om den uafklarede erhvervsmæssige situation nødvendiggør en midlertidig afgørelse.

Det skal bemærkes, at en person, der efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om erhvervsevnetabet ikke længere er berettiget til en forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge efter ovennævnte forlængelsesregel i sygedagpenge-loven, skal vurderes i forhold til sygedagpengelovens øvrige seks forlængelsesregler. Hvis personen heller ikke er omfattet af én af disse, men fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, vil pågældende være berettiget til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Reglen om forlængelse af sygedagpengeperioden på baggrund af, at der er rejst sag om erstatning efter arbejdsskadesikringsloven har været gældende siden 1. januar 1995.

De syv forlængelsesregler

Inden revurderingstidspunktet – der ligger efter udbetaling af sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående måneder – skal kommunen tage stilling til, om der er grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge efter en af følgende regler:

1. det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
2. det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger,
3. den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet,
4. kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på, at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension,
5. en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom,
6. der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, eller
7. der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om social pension, eller når kommunen har vurderet, at det er helt åbenbart, at en persons arbejdsevne ikke kan forbedres og sagen derfor ik-

ke skal forelægges rehabiliteringsteamet, jf. § 18, stk. 2, 2. pkt., i lov om social pension.